

между р.р. Тимокъ и Цибрица. Гръцкитѣ градове на Черноморското крайбрежие Истрось, Томи, Калатия, Одесось (Варна), Месемврия и Аполония принудилъ да му се прѣдаждѣ. Отъ Аполония (сега Созополъ) задигналъ грамадната бронзова статуа на Аполона, прочуто творение на гръцкия ваятель Каламисъ отъ V. вѣкъ пр. Хр., която като военна плячка въ триумфъ била прѣвезена въ Римъ и поставена на Капитолъ.

Побѣдоносниятъ походъ на М. Лукула сломилъ силата на тракийцитѣ, изпаднала и тѣй съ постояннитѣ вътрѣшни борби. Беситѣ само на име се покорили на Римъ; „тѣ се казвали подданици, но въ дѣйствителностъ не били такива“ (Mommsen, Roem'sche Geschichte, V. 11.). Одризкиятъ царъ Садаласъ I. припозналъ римската върховна власть подъ форма на римско покровителство. И така римскитѣ владѣния се разширили на сѣверъ до Балкана и на изтокъ до Черно море; областитѣ отвѣждъ Балкана останжали още независими, при всичко че Лукулусъ съ римскитѣ легиони стигналъ дори до Дунава. Тракийскитѣ области взели да се считатъ като частъ отъ провинцията Македония.

Наслѣдникътъ на Садаласъ I. билъ *Котисъ* III., вѣроятно синътъ на Садаласъ. Види се, че тогава старата умраза и вражда между беситѣ и одризитѣ взела значителни размѣри и за това вѣроятно главатариятъ на беситѣ *Рабокентусъ* се отправилъ къмъ римския преторъ въ Македония Луций Калпурний Пизона на 57. год. и, като посланикъ на беситѣ, му прѣдлагалъ тѣхната помощъ съ молба, да имъ помага противъ Котисъ, одризкия царъ. Обаче Пизонъ, подкупенъ отъ Котисъ, безъ да гледа неприкосновеността на посланицитѣ, убилъ Рабокента и неговитѣ другари. Въ това прѣстѣпление обвинява Пизона Цицеронъ въ рѣчта си противъ него (In Pisonem, 34. 84.), като казва: „Idemque tu (Piso), Rabocentum Bessicae gentis principem, cum te trecentis talentis regi Cotyi vendidisses, securi percussisti, cum ille ad te legatus in castra venisset et tibi magna praesidia et auxilia a Bessis peditum equitumque polliceretur. Neque eum solum, sed etiam ceteros legatos, qui simul venerant, quorum omnium capita Cotyi vendidisti.“

Слѣдъ смъртта на Рабокента Котисъ съ римска помощъ станжалъ най-могъщъ владѣтель въ Тракия и се споменува като тракийски царъ: Thraciae rex.

Въ междуособната война между Цезара и Помпея Котисъ държалъ страната на Помпея, като му изпратилъ на помощъ петъ стотинъ тракийци, прѣдвождани отъ сина му Садаласъ, на 48. год. пр. Хр. На Помпея помагали тогава и беситѣ. Историцитѣ разказватъ, че тракийцитѣ воювали юнашки и че побѣдата не щѣла да се падне на Цезара, ако и останжалитѣ войски да били се сражавали съ същата храбростъ. Слѣдъ побѣдата Садаласъ II. билъ между онѣзи, които Цезаръ опростилъ и когото даже похвалилъ за вѣрна прѣданностъ на Помпея.